

KAFA DARBESİ

Rita Bullwinkel 2022 Whiting Ödülü'nü kazanan *Belly Up* adlı kısa öykü derlemesinin yazarıdır. MacDowell, Brown Üniversitesi, Vanderbilt Üniversitesi, Hawthornden Castle ve Helene Wurlitzer Vakfı'ndan burs aldı. Öyküleri ve çevirileri Pushcart Ödülleri'ne aday gösterildi. *McSweeney's* dergisinin editörü, *The Believer* dergisinin yardımcı editörü, *NOON* dergisinin katkıda bulunan editörüdür. Ayrıca San Francisco Üniversitesi'nde yaratıcı yazarlık ve yabancı diller üzerine dersler vermektedir. 2024 tarihli ilk romanı *Kafa Darbesi*yle ünlendi. Roman Booker, Pulitzer gibi önemli ödüllerin listesinde yer aldı.

Aslı Anar 1979 Bursa doğumlu. Galatasaray Üniversitesi Endüstri Mühendisliği bölümünü bitirdi. 2013'ten bu yana İngilizce ve Fransızca'dan edebiyat çevirileri yapıyor. Deborah Levy, Ann Quin, Iain Reid, Miranda July, Leila Slimani, Émile Zola Türkçe'ye çevirdiği yazarlar arasında.

RITA BULLWINKEL

Kafa Darbesi

Roman

Çeviren
Aslı Anar

YAPI KREDİ YAYINLARI

her Őeye tanık olan kız kardeŐim Audrey'e

Antik tarih profesörü Thomas F. Scanlon'ın
"Kızlar İçin Oyunlar"ından:

Yunan kızlar ancak klasik dönemin ardından erkeklerin spor festivallerinde yarışmaya başladılar. Yapılan atıflar çok az sayıda ve çok sonradan, bu da sıradışı toplumsal koşulları öne sürüyor.. M.S. Birinci yüzyıldan kalma, Delfi'de bulunan bir yazıtta, at arabası yarışlarında ya da koşullarda bizzat yarışan genç kadınların kayıtları görülüyor.. Tabii bu kızlar muhtemelen yalnızca başka kızlarla yarışmıştır, kız kardeşler arası bir yarışta olduğu gibi...

ON İKİNCİ GELENEKSEL

**18 YAŞ & ALTI KADINLAR
AMERİKA'NIN KIZLARI KUPASI**

BOB'UN BOKS SARAYINDA

**RENO, NEVADA
14 TEMMUZ - 15 TEMMUZ 2020**

14 TEMMUZ

Artemis Victor

Andi Taylor

Kate Heffer

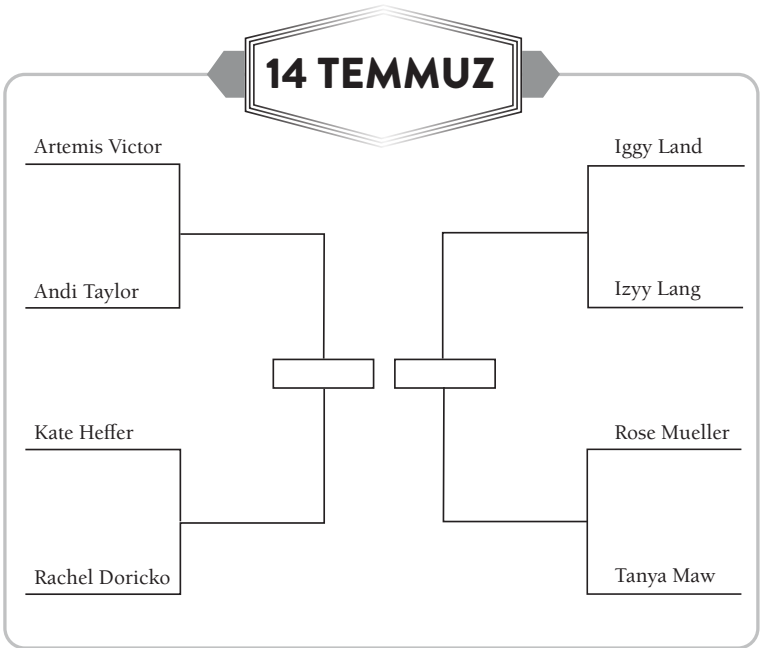
Rachel Doricko

Iggy Land

Izzy Lang

Rose Mueller

Tanya Maw

**ARTEMIS VICTOR
VE
ANDI TAYLOR**

Andi Taylor yumruklarını birbirine, kendi düz karnına vururken erkek kardeşiyle birlikte evde oturan annesini düşünmüyor, onu buraya güç bela getiren arabasını düşünmüyor, iğne atsan yere düşmeyecek belediye havuzunda cankurtaranlık yaptığı yaz işini düşünmüyor, orada ölmesini izlediği, adeta kendi öldürdüğü dört yaşındaki çocuğu ve mor yanaklarını düşünmüyor. Çocukları kurtarma işi ergenlere verilmemeli. Kaç kalp masajı dersi aldığıının önemi yok. Çocuğu dalgın gözleriyle öldürdü. Oğlanın mayosunun üzerinde küçük kırmızı kamyonlar vardı. Plastik bir bebeğe benliyordu. Çoktan ölmüş bedenini havuzun dibinden çıkarırken kalçalarından tutmak, çok küçük oldukları için onları kolayca kavramak, bunları düşünmüyor. Tavandaki pencereye ve oradan bu boktan spor salonuna düşen ışığa bakıyor ve boks sırasında hep yanlış yaptığı şeyleri düşünüyor, tembel sol gardını, eğer özellikle dikkat etmezse sol elinin düşüp yüzünü korunmasız bıraktığını düşünüyor. Artemis Victor'un ona nasıl saldıracağını da düşünüyor. Eğer Andi Taylor bunu düşünmezse maç birkaç saniye içinde sona erer. Andi Taylor'ın mesafesini ve karnını düşünmesi gerek. Andi Taylor'ın duruşunu düşünmesi gerek.

Hâlâ oturuyor, ters ters birbirlerine bakıyorlar. Birbirlerini tanımıyorlar ama daha önce hiç maç yapmadılar. Genç kadınlar boks ligine katılınca spor derneğinin bu kanadına iki yüz dolar ödüyor-sun, sonra dergilerine “bedava” bir abonelik kazanıyorsun, dergi de genç kadın boksörleri tek tek tanıtıyor, dolayısıyla kim var kim yok görüyorsun, ülkenin öbür ucunda olsalar bile, rakibine dair iyi kötü bir fikrin oluyor, kimlerle maç yapmış, kimlerle yapacak biliyorsun, hobilerini de biliyorsun, ne menem bir gazeteci bir dergiye böyle uyduruk bir şey yazar bilinmez ama her kim yazıyorsa anlaşılın bunun kıymetli bir bilgi olduğunu ve her sporcu profiline dahil edilmesi gerektiğini düşünüyor, çünkü her sayıda yer alıyor: İsim, şehir, en sevdiği renk, hobileri, galibiyetleri ve yenilgileri, eldivenli bir fotoğrafı. Fotoğraf tam bir muamma çünkü bazı kızlar spor

kıyafetleriyle çekinmeyi tercih ederken diğerleri boyundan bağlı bluzlarıyla, saçları açık, başları hafif eğik, eldivenleri kucaklarında yatar halde çektiriyor.

Andi Taylor, Artemis Victor'u nerede görse tanır çünkü Artemis Victor üç Victor kız kardeşin en küçüğü, boksörlerden oluşan bir aile, annesiyle babası Artemis'in her bir maçına üstlerinde "Victor" yazan tişörtlerle geliyor, ki kızlarının galibiyet oranını göğüslerinde ilan etmeleri de tabii çok saçma.

Victor kızlarını, hangi maçları kazandıklarını, hangilerini kaybettiklerini herkes biliyor; hakemler Artemis'in ailesine eski dost muamelesi yapıyor, ki bu boksta özellikle sinir bozucu bir şey çünkü kararlar sıklıkla gri alanda kalıyor; ve insan bir hakemin katılımcılarla özel bir ilişkisi olduğunu bilirse, kimse beni ciddiye almıyor, sonum geldi, keşke antrenörlerimle arkadaş olmak isteyen bir annem babam olsaydı, keşke işten izin alabilen, çalışmayan, kazandığımı görmeye gelebilecek annem babam olsaydı, diye düşünmeden edemiyor.

Bay ve Bayan Victor ringin yanındaki katlanır sandalyelerde oturuyorlar. Hepi topu yirmi, yirmi beş seyirci var: hakemler, diğer boksör kızlar, yerel gazeteden bir muhabir, *Genç Kadınlar Boks Derneği* dergisinden bir gazeteci, ebeveynler, bir büyükanne, antrenörler ve spor salonunun sahibi Bob.

Bob da antrenör ama prensip olarak kadınları çalıştırmıyor. Kazanmasını istediği belli bir boksör yok. Turnuvanın yapılması için en doğru yer onun salonu. Antrenörlerin hepsi erkek, hepsinin kendine ait spor salonu var ve hepsi kızlardan kısmen *Genç Kadınlar Boks Derneği*'ne ödemek için ücret alıyor, dernek de bunun karşılığında yerel turnuvaları antrenörlerin salonlarında düzenlemek için onlara ödeme yapıyor. Antrenörlerin bazıları amatör boksör ama çoğu bu kızların dövüştüğü seviyede yarışmamış hiç. Kızların antrenörleri dernekten çeklerini almak için turnuvaya geliyor. Rauntlar arasında Artemis'in ve Andi'nin antrenörleri onlarla konuşuyor konuşmasına

ama genelde klişe ve faydasız bilgiler sıralıyorlar sadece. Antrenörlerin kızlara öğrettiği her şey eskimiş. Bob'un Boks Sarayının içinde antrenörlerin konuşması gürültülü bir vantilatörün sesini andırıyor. Artemis'le Andi daha az ses kirliliği içinde maç yapabilmeyi isterdi. Bir yumruğun çıkardığı ses dışındaki her ses dikkat dağıtmaktan başka işe yaramıyor.

Artemis Victor omuzlarını yuvarlıyor. Andi Taylor'a bakarak aklından şunları geçiriyor: Çirkinsin. Ben senden daha güzelim, dahası seni yeneceğim.

Artemis gittiği her yerde diğer kadınları fiziksel açıdan ölçüp biçiyor. Bu salondaki en güzel kadın benim, diye düşünüyor. Şurada belki benden daha güzel bir kadın var, eğer uyuşturucu bağımlısı kızlardan hoşlanıyorsanız tabii. Uyuşturucu bağımlısı gibi görünen kızlardan hoşlanan adamlar var. Artemis Victor gelecekteki halini düşündüğü zaman kendini Miami gibi bir yerde, büyük bir evde, acayip başarılı bir şekilde hayal ediyor, uyuşturucu bağımlısı olarak değil. Artemis Victor'un bir oyuncak ayısı var, üstüne giydirilmiş bebek tişörtünde "Victor" yazılı.

Bayan Victor, "Aferin kızıma!" diye bağırıyor.

Artemis Victor her zaman kazanacağını düşünüyor. Fena bir alışkanlık değil. Eğer insan kendinden duyduğu şüpheyi camdan dışarı fırlatabilirse, bu güç kullanışlı bir silah haline gelebilir. Artemis Victor en büyük ablasından nefret ediyor. En büyük ablası dört yıl önce Amerika'nın Kızları Kupasını kazandı. Ortanca ablası gümüş madalya aldı. Artemis turnuvayı kazanıp ülkenin en iyisi de olsa, Amerika Birleşik Devletleri'nde boksta on sekiz yaş altı en iyi kadın bile olsa, yine de en büyük ablası Star Victor'un gölgesinde kalacak çünkü Star ondan önce ülkenin en iyisi oldu, şimdi de evli, bir kocası bir çocuğu var ve zengin sayılmasa da ev sahibi olma yolunda.

Artemis Victor'un bir ev satın almak için ne gerektiğine dair hiçbir fikri yok ama başka insanları yenmek için ne gerektiğini biliyor, bir mülk sahibi olmak da buna benziyor olmalı, bir toprak parçası için başka insanları yenip o toprak parçasına sahip oluyorsun, başka insanlarla paylaşmamak üzere, çünkü bir mülke sahip olmak diğer insanlara karşı kazandığın zaferin bir sonucu, yani onlardan daha fazla dolar kazanmışsın, öyleyse artık bu toprak parçası sonsuza kadar sana ait.

Artemis Victor aptal biri değil. Ondan mükemmel bir banker olur aslında, ama şarap toptancısı olacak. Sorun, değerlerinin çok zayıf olması. İnsanları okumada, söyledikleri kelimelerin ardında yatanları bilmede, seninle konuşurken takındıkları tavrı, seninle ilgilenip ilgilenmediklerini anlamada gözünün hassaslığı muazzam. Lisedeki hangi öğretmenlere acıyacağını biliyor: Gözleri kendilerini dinleyecek birini arayarak gezinenler. İnsanları ilgiyle dinlediğini sanmalarını sağlayacak doğru şeyi nasıl söyleyeceğini biliyor.

Artemis Victor aynı zamanda vegan. Hayvanlar için içtenlikle kötü hissediyor. Genç Kadınlar Boks Derneği (GKBD) dergisindeki profilinde bu da yer alıyordu. Aquapark'larda balinalara yapılan kötü muameleyle ilgili bir belgesel izledi, ayrıca balinaların serbest kalması gerektiğini düşünüyor.

Hakem ringin ortasında, kızlara zaten bildikleri, daha önce yüz kere duydukları kurallarla ilgili bir şeyler söylüyor. Kızlar başlarını sallayarak taburelerinden kalkıyor, aşağı yukarı zıplamaya başlıyorlar. Andi, Artemis'ten çok daha yukarı zıplıyor. Artemis öne bir adım atıyor, gayet sakin. İkisi de ipek şort, spor sutyeni ve askılı tişört giymiş. Bel kısımlarındaki elastik tenlerinde, şortlarını çıkardıktan sonra saatlerce kalacak izler bırakıyor.

Bir hafta önce Andi eve geldiğinde şortunu çıkardı ve şortun karnında bıraktığı kırmızı oluklu çembere baktı. Çentikleri parmaklarıyla yokladı. Bir saat sonra izler kaybolduğunda artık orada olmadıklarına üzüldü. Yaptığı işin ispatı gibi görünüyorlardı. Ka-

zandığı bir maçın nişanesi olarak morarmış gözüyle dolaşabilme-
yi diledi, böylece insanlara ringe çıktığını, bedeninin zor bir şey
yaptığını göstermiş olacaktı.

Andi'nin dizi fazla açıkta, Artemis Andi'yi dizini tekrar kalça hi-
zasına çekmeye zorlamak için ilerliyor. Bunlar ölçüp biçme sani-
yeleri – bir boksörün rakibinin zayıf noktası var mı, varsa nerede,
görmesi gereken anlar.

Artemis'in bir zaafı varsa o da yüklendiği miras. Ablalarının
galibiyetleri sürekli ensesinde. Sürekli hatırlatıyorlar kendilerini.
Bu turnuvada ya en büyük ablası kadar iyi olacak ya da ailenin
en kötü boksörü. Victor ailesinin gibi bir mirasa boksta diğer
sporlarda olduğundan daha nadir rastlanıyor ama duyulmamış şey
de değil. Genç kadınlar boks dünyası, Victorların fethedebileceği
kadar küçük bir dünya.

Andi Taylor'ın dizi hâlâ doğru yerde değil. Artemis dudağını bur-
nuna doğru çekip kırmızı dişliğin kapladığı dişlerini gösteriyor.

Artemis'in pazıları birer kas topu. Öyle ki topa vurur gibi hatta daha
sert vuruyor. Sırt kasları ensesinin iki yanında iki küçük tepe şek-
linde kavis yapıyor. Artemis, Andi'nin hareket şeklinde bir zayıflık
görmeye başlıyor, oraya yumruk atabilir. Artemis Victor, Andi Tay-
lor'a dokunabileceğini düşünüyor. Tam Artemis bunu düşündüğü
sırada, Andi, Artemis Victor'un kaburgalarının sol tarafına vuruyor.

Sert bir darbe, hakemler vuruşu anında geçerli sayıyor. Skor
herkesin duyabileceği şekilde yüksek sesle ilan ediliyor. Bu bir puan
toplama yarışması nihayetinde. Bu yüzden kulaklarını, yanaklarını,
alınlarını sarıp çenelerinin altında bağlanan dolgulu kasklar takı-
yorlar. Atış talimi bu.

Andi sağ yumruğuyla Artemis'in sol göğüs kafesi arasında bir
boşluk, tünel görmüştü. Aydınlatılmış gibiydi, Andi'nin yum-

ruğuyla doldurulmak için yalvarıyor gibiydi boşluk. Andi elini oyuğa, Artemis'in vücuduna giden o tünele sokmuş, sonra da o oyuğu bir daha, bir daha doldurmuştu, ta ki hakem aralarına girene kadar.

Hakem önce Andi'nin eldivenlerinin içini kontrol etmiş, sonra da bantlarıyla bileklerine bağlamıştı. İçlerine kurşun koyup koymadığını görmek için bakıyordu. Maç öncesi bunu hep yaparlar. Derneğin kurallarından biri.

Hakemlerin eldivenlerinin içine elini sokması Andi'nin hoşuna gidiyor. O ellerin, az sonra kendi ellerinin gireceği bir deliğe girişini izlemeyi seviyor. Bunu her seferinde kontrol etmeleri, Andi'ye cinayet işleyebilmiş gibi hissettiriyor. Bir yetişkinin, yumruğunun bir silah olabileceğini teyit etmesi hoşuna gidiyor. Oraya bir taş koyabilir. Dövüştüğü kızı öldürebilir. Hakemler eldivenlerine her baktığında adeta Öldürme kapasiten var, diyorlar, bu da Andi'ye kendini iyi hissettiriyor. Hayatındaki çoğu insanın, onun kasıtlı adam öldürmek şöyle dursun, herhangi bir şey yapabileceğine inandığı yok; fakat küçük oğlanı dalgın gözleriyle öldürdüğüne göre, belki yumruklarıyla da birini öldürebilir.

Kırmızı kamyonlu şort giyen oğlan, Andi'nin onu düşündüğü yoktu, hatta Andi'nin başına gelen en kötü şey değildi, gördüğü ilk ceset bile değildi. Ama en küçüğüdü (gördüğü öbür ceset babasınınkiydi). Ölü oğlanın küçüklüğü ona özellikle iğrenç görünmüştü. O gün hava o kadar açık ve kuruydu ki. Ağlamamıştı. Kırmızı kamyonlu çocuğun hayata geri dönmeyeceği belli olduktan sonra kustu. Kusmak Andi'ye kendisini küçük bir çocuk gibi hissettirmişti. Bedeninin ölü kırmızı kamyonlu çocuğa verdiği içgüdüsel tepki onu da şaşırttı. Kusmasına neden olan çocuğun küçük, sosis büyüklüğündeki bacaklarının görüntüsüydü. Andi, Artemis'e tekrar

vurdu, bu defa omzuna. Başına bir şey gelmeden Artemis Victor'a daha ne kadar vurabilir?

Bob'un Boks Sarayının Amerika'nın Kızları Kupası için seçilme nedeni merkezi konumu, aşağı yukarı Amerika'nın kalbinde bulunması ya da en azından okyanusun kıyısında olmamasıydı, bir de Bob'un hakemlere, puan hakemlerine, mekâna ve emekleri için dernek çalışanlarına ödemek üzere her katılımcıdan yüzer dolar toplayan Genç Kadınlar Boks Derneği başkanının kardeşi olması.

Andi katılım ücretini ödemek için cankurtaranlıktan kazandığı parayı kullanmıştı, şimdi bu para gözüne kan parası gibi görünüyordu.

Ülke çapındaki turnuvadan önce her zaman bir eleme turu, bölgeler bazında Amerika'nın Kızları Kupası olurdu, bu yüzden GKBD binin üstünde genç kadından ücret toplardı, bu da genelde elli altmış bin dolar kâr ettikleri ve Bob'un bu paranın bir kısmını köhne spor salonuna harcamak üzere cebine atabileceği anlamına geliyor.

Artemis Victor ile Andi Taylor'ın bedenleri arasındaki fark, Artemis'in daha kalın olmasıydı. Kasları, derisinin altında ipler varmış gibi kollarından ve sırtından çıkıntı yapıyordu. Artemis'in kolunun ön kısmında bileğinden dirseğine kadar belirgin kas hatları vardı. Omuzları genişti ve straplez elbise giydiğinde özellikle geniş görünüyorlardı. Boks karşılaşmalarında hep makyajlı olurdu. Artemis suya dayanıklı rimel, bir de dudaklarına kırmızı ruj sürerdi.

Andi uzun boylu ve inceydi. Bir uzun mesafe koşucusunun vücuduna sahipti. İnsanlar ona hep uzun mesafe koşmayı denemesi gerektiğini söylüyordu. İlgisini çekmiyordu bu.

Artemis Victor'un tam anlamıyla mükemmel bir at kuyruğu vardı. Kumral saçları o kadar gürdü ki tek bir lastik tokayla güç bela zapt oluyordu. Boks yapmadığı zamanlar saçını ya salıyor ya da tepesinde koca bir topuz yapıyordu. Topladığında bile omzuna degecek kadar uzundu saçı. Saçını kestirip kanserli bir kıza vereceği için uzattığını söylerdi hep ama bir iki parmak ucundan aldırılmak dışında hiç kestirmezdi.

Artemis'in gittiği kuaför salonundaki kuaförler onu hiç dinlemiyor sanki. Fazla kesmeyin, diyor onlara. Uzun olması lazım, diyor. Salondan her çıktığında kendinden bir parça çalınmış gibi hissediyor.

Andi Taylor o kadar ince saçlıydı ki tamamını ördüğünde örgüsü en fazla işaret parmağı kalınlığında oluyordu. Saçı ıslandığında yapış yapış görünüyordu. Andi Taylor'a ayazda saçı kopacakmış gibi geliyordu. Bir kere başına gelmişti, birkaç tel kopmuştu sadece ama saçı o kadar azdı ki karalar bağladı, halihazırda kıt olan bir şeyi kaybetmiş ve bir daha geri alamayacakmış gibi.

İki kızın bedenleriyle ilgili Artemis Victor da Andi Taylor da hatta Amerika'nın Kızları turnuvasındaki diğer genç kadınlar da gerçeğin farkındaydı. Bedenleri emirlerine amade tek araçlarıydı. Lakros ya da tenis oynamıyorlardı neticede. Raketleri yoktu. Kolları, bacakları, kaskla korunmuş başları, eldiven kaplı elleri vardı, gerçi eldivenler ve kasklar sadece birbirlerini öldürmesinler diye koruma

amaçlıydı. Eldivenler ve kasklar geliştirdikleri yeteneği sergilemek için ihtiyaçları olan şeyler değildi, ama hepsi kendi eyaletlerinde, kendi spor salonlarında eldiven ve kaskla çalışıyorlardı. Eldivenlerle kasklar kıyafet gibiydi. İnsan onlarla da onlarsız da boks yapabiliirdi, tıpkı teknik olarak çıplak da mayoyla da yüzebileceği gibi.

Andi Taylor ile Artemis Victor Bob'un Boks Sarayının çatısı altında birbirlerinin bedenlerine baktılar ve yumruklarını birbirlerinin yüzüne nasıl yapıştırebileceklerini hesap etmeye çalıştılar. Turnuvanın ilk maçıydı bu, yarı final turuydu. Kaybedersen eleniyordun. Amerika'nın Kızları turnuvasının arka kapısı yoktu.

Andi sağ ayağı önde, sol bacağını arkasından sürüyerek Artemis'e doğru ilerledi. Bu zarafetsiz, etkisiz çalım onu gitmesi gereken yere götürdü götürmesine, sadece hoş değildi. Andi duruş bozukluğunu hiç kafaya takmamıştı. Bu kadar dengesiz ilerlemesinin getirebileceği pek çok problemin farkında değildi. Andi bu şekilde rakibine sağ tarafını çok fazla açmıştı. Yengeç gibi yürüyordu. Aptalca bir boks yapma şekliydi. Tuhaftı. Yani, Artemis'e tuhaf görünüyordu. Artemis'in ablalarının hiçbiri böyle boks yapmıyordu. Andi son derece dengesizdi, Artemis de ona bir yumruk savurdu. Artemis'in eldiveni Andi'nin göğsüne değdi. Hakem vuruşu geçerli saydı.

Andi'nin vücudunun darbeden sonra toparlanma şekli, ayarsız ilerleyişinden daha da tuhaftı. Durumu kabullendi, bu da bir şekilde imkânsız görünüyordu. Ama Andi aslında yumruğun gelişini görmüş, bütün vücudunu hareket ettirmek için çok geç olsa da hafif geriye çekilebilmiş, böylece Artemis'in yumruğunun tam etkisinden sıyrılabilmışti, azıcık.

